Пролетарі всіх країв єднайте ся!

Освободжене робітників має бути ділом самих робітників!

РОБОЧИЙ НАРОД

ОРГАН УКРАЇНСЬКОЇ СОЦІЯЛ ДЕМОКРАТИЧНОЇ ПАРТІЇ В КАНАДІ.

The Working People
P.O. BOX 3658. WINNIPEG, MAN.

ORGAN of the UKRAINIAN SOCIAL DEMOCRATIC PARTY in CANADA.

РІК X. Ч. 54. СУБОТА, 6 ЛИПНЯ, 1918. WINNIPEG, MAN. SATURDAY, JULY 6th, 1918. No. 54. VOL. X.

БОРОТЬБА НА УКРАЇНІ НЕ ВТИХАЄ

КІНЕЦЬ ПРИВАТНІЙ ВЛАСНОСТИ В РОСІЇ.

ПРАВИТЕЛЬСТВО СОВІТІВ ЗНАЦІОНАЛІЗУВАЛО ВСІ ВЕЛИКІ ПРОМИСЛИ.

ЛОНДОН, 3 липня. — Російська офіціяльна депеша доносить сюди, що совітське правительство видало декрет, яким переводить ся націоналізацію всіх найважнійших промислів.

В декреті згадуєть ся: весь уголь, зелізо, мідь, срібло, копальні олова і соли; майже всі копальні золота; всі металюргічні, текстільні, деревні і електричні підприємства; вибухові матеріяли, тютюн, гума, шкло, гончарство, шкіра і паперові млини. Муніціпальні підприємства, газові і водні системи достарчуваня, канали і зелізниці, ті, що вже уживають ся і ті, що будують ся, підлягають сему розпорядженю.

БОЛЬШЕВИКИ ПОБІДИЛИ ПРИ ВИБОРАХ В ПЕТРОГРАДІ.

ШТОКГОЛЬМ, 29 червня. — Відбули ся вибори до петроградського Совіту, підчас котрих зістали вибрані 119 большевиків, 4 кадети, 9 лївих соціялістів-революціонерів і 1 меньшевик.

Се є перші вибори від часу падолистової революції і переходу власти до совітського правительства.

Вибори сї уважають ся дуже замітними. Они своїм результатом розбили всї надії реакціонерів. Навіть барон Розен, бувший посол царського правительства в Злуч. Державах заявляє, що російський пролетаріят не відійде ні на крок від совітського правительства.

Чехо-Словаки розвязали Раду Роб. і Салд. Депутатів у Владивостоці.

ЛОНДОН, 1 липня. — На підставі депеші Райтера з Шанґаю, чехо-словацькі війська розвязали большевицьку раду робітничих і салдатських делеґатів у Владивостоці.

Німці зайняли Тіфліс.

Німецькі війська заняли Тіфліс, столицю Кавказу, каже спізнена депеша до Екзчендж Телеграфу з Москви.

СОЦІЯЛІСТИ ЗОРҐАНІЗУВАЛИ В БУДАПЕШТІ РАДУ РОБІТНИЧИХ ПОСЛІВ.

КОПЕНҐАҐА, 30 червня. — Загальний страйк в столиці Угорщини, Будапешті принимає ґрандіозний характер.

Соціялісти зорґанізували Раду робітничих послів і домагають ся розвязаня парляменту і заведеня виборчої реформи.

Страйкуючі явно домагають ся, щоби правительство ужило всї зусиля до того, щоби заключити негайний мир.

УКРАЇНА ПІД КНУТОМ КАЙЗЕРОВОГО АҐЕНТА СКОРОПАДСЬКОГО.

"Український гетьман" каже, що як в "їх" інтересах буде потрібно вирізати всїх бунтівників, то він се зробить.

МОСКВА, 16 мая. — "Ізвестія Ц. В. К." доносять:

Заворушеня серед селян Київської і Чернигівської ґуберній все більше розростають ся. Гетьман Скоропадський для подавленя повстаня вислав в ріжні місця карні експедиції. Після відомостий з Білої Церкви положене принимає грізний характер; карні експедиції не в силї подавити заворушень. З Київа зажадано на поміч війська.

З повітів Чернигівської ґубернії доносять, що селяни не впускають в села назначених гетьманським правительством аґентів; в декотрих місцях були случаї їх убитя.

Відбуло ся спеціяльне засїда не гетманського правительства. **Скоропадський домагав ся під принятя найрішучійших мір для подавленя повстаня.**

"ЄСЛИ, — заявив Скоропадський, — **В НАШИХ (?) ІНТЕРЕСАХ БУДЕ ПОТРІБНО ВИРІЗАТИ ВСІХ БУНТАРІВ, МИ ПЕРЕД ТИМ НЕ ОСТАНОВИМО СЯ".**

Однак ся заява не стрінула повного співчутя в правительстві. Відповідав міністер Лизогуб, вказавший, що заворушенє має характер не політичний, а місцево-побутовий; **посилкою карних експедицій нове правительство нічого не виграє.**

Особи близько стоячі до Скоропадського заявляють, що він в наслідку згодив ся відкликати карні експедиції, рішив звернути ся до селян з відозвою, вказуючи на безкорисність заворушень і підчеркуючи, що інтереси селян будуть правительством України збережені.

("Далекая Окраина").

(Що до "потїхи" близько стоячих до Скоропадського осіб, що гетьман згодив ся відкликати карні експедиції і т.п. то з вістий з України за цїлий час оказуєть ся, що між правительством Скоропадського і українськими селянськими масами нема і не буде мира, а навпаки — боротьба між обома становонами єще більше змагаєть ся.

Укр. робітникам і фармерам в Канаді треба добре запамятати ще й те, що той самий Скоропадський, котрий виразно заявляє, що як в його і йому подібних інтересах (значить панських інтересах) буде потрібно вирізати всїх тих, що бунтують ся проти него і німецьких наїздників, то він їх виріже — що той кайзерівський і дідичівський аґент Скоропадський в "Новин" і "Укр. Голосу" таки "український гетьман" і його правительство — "укр. правительство" і тому не треба йому кидати колодів під ноги... Та селяни на Україні (не то що "московські", або "жидівські", але таки чисто **українські!**) не слухають редакторів "Новин" і "Укр. Голосу" і не то, що "кидають колоди під ноги Скоропадському" і його приятелям, кайзерівським наїздникам, але й на добре їх луплять, і прийде час, що їх геть проженуть з української землї).

ДРУГИЙ ВЕЛИКИЙ ПОЖАР В КИЇВІ.

МОСКВА, 15 червня. — (Через Асошіейтед Прес.) — Тут одержано подробиці про другий великий пожар в Київі, який знищив будинки на просторі пяти квадратових миль. Згоріли фабрики, доки, млини, бараки, барки до перевозу дерева і збіжа, а також і міст через Дніпро.

ЗЛ. ДЕРЖАВИ РІШИЛИ СЯ ПОМОЧИ РОСІЇ.

Ні воєнного наїзду, ні вмішаня в політичні справи Росії не буде.

ВАШІНҐТОН, 30 червня. — Політика правительства Злуч. Держав в відношеню до Росії остаточно установлена президентом Вилсоном.

Рішенє американського правительства принято на засїданю кабінету міністрів, на скоро скликанім в тій цїли.

На сїм засїданю були присутні міністри: воєнний — Бейкер, заграничних справ — Лензінґ, працї — Вилсон, почти — Борлсон і др.

Рішено, що поступованє правительства Злуч. Держав в відношеню до Росії не повинно носити ні воєнного ні політичного характеру, а повинні вислов лювати ся виключно в економічній помочі.

Таким способом правительство Злуч. Держав з президентом Вилсоном на чолї остаточно і опреділено висказалось проти якого би то не було воєнного наїзду на Росію і вмішаня ся у внутрішне політичне житє Росії.

Для оказаня економічної помочи Росії правительство Злуч. Держав висле в Росію спеціяльну місію, в складі котрої будуть відомі американські суспільні діячі і купцї, котрі заручають ся довірєм всего російського народа.

Місія возьме в свої руки склади товарів, находячих ся у Владивостоці на 150,000.000 долярів і приналежних Злуч. Держав, і розпреділить їх по відомому плянови в індустрії Росії.

СУЛТАН МАГОМЕД V ПОМЕР.

АМСТЕРДАМ, 4 липня. — Одержана тут нинї через Відень депеша з Константинополя доносить, що Магомед V, султан Туреччини помер вчера вечером о 7 годинї.

УКРАЇНСЬКІ "ПАТРІОТИ" РАТУЮТЬ АВСТРІЙСЬКЕ ПРАВИТЕЛЬСТВО.

Своїм льокайством ратують Австрію перед революцією. З усїх славянських послів лише українські за правительством.

АМСТЕРДАМ, 30 червня. — Австрійський цїсар Карл поручив премієрови фон Зайдлерови проводити правительством, але не сказав йому, як се робити. Депеші доносять сюди, що премієр має величезні трудности перед собою, бо Поляки остають тверді в своїй опозиції до його політики. Фактично Поляки заявили вже, що они на віть не будуть застановляти ся над економічними концесіями, якими фон Зайдлер хотів їх заспокоїти. Премієр апелював тепер до Поляків, аби они "не занадто ставили обструкцію тим часовому буджетови".

Чехи і полудневі Славяни постановили поборювати всяке правительство, яке прихиляєть ся до німецьких домагань і сказали цїсарови Карлови на авдієнції, що они не будуть голосувати за буджетом анї воєнними кредитами єсли фон Зайдлер останеть ся премієром.

Українські посли за правительством.

З другої сторони українські посли в австрійськім парляментї нагло поспішили на ратунок німецькій націоналїстичній партії для попертя фон Зайдлера до послїднього, заявляючи, що они будуть голосувати за буджетом і воєнним кредитом під услівєм, що премієр останеть ся при урядї. Они мали заявити, що они не стерплять його у суненя на росказ Поляків.

(Чи не вірні Тирольцї Сходу?).

БІЛЬОВ КОМАНДАНТОМ АВСТРИЙЦІВ.

ЦІРІХ, 4 липня. — Важні зміни зайшли в австро-угорській команді на італійськім фронтї. На місце полевого маршалка Конрада фон Гецендорфа, який був комендантом на гірськім фронтї, зістав іменований полевий маршалок фон Кевес, доносять монахійські ґазети. Ґенерал Отто фон Більов, з німецької армії зістав назначений головним комендантом.

НЕЗАВИСИМІ СОЦІЯЛІСТИ ПРОТИ МИРОВОГО ДОГОВОРУ З РУМУНІЄЮ.

АМСТЕРДАМ, 5 липня. — Депеша з Берлїна каже, що райхстаґ приняв мировий договір і додаткові договори з Румунією. Независимі соціялісти голосували проти всїх договорів.

СОЦ. ПРОВІДНИК КАЖЕ, ЩО ОБОВЯЗКОМ НІМЕЦЬКОГО ПРОЛЄТАРІЯТУ Є ВИКЛИКАТИ РЕВОЛЮЦІЮ.

АМСТЕРДАМ, 5 липня. — Підчас дебат в парляментї над промовою фон Кільмана провідник независимих соціял-демократів Ґеорґ Ледебор був призваний президентом палати до порядку за заяву, що:

"Обовязком німецького пролєтаріяту всюди є видавати зазив до революції".

ХОЧУТЬ СКЛИКАТИ МИРОВУ КОНФЕРЕНЦІЮ.

АМСТЕРДАМ, 4 липня. — Берлїнська "Фоссіше Цайтунґ" подає, що німецькі і австро-угорські пацифісти, включаючи професорів Ляммарша і Пуйдде, написали просьбу до "Міжпарляментарного Союза" в Християнії, в Норвеґії, аби той піддав суґестію парляментам воюючих країв, щоби кождий з них вибрав тайним голосованєм по трох послів на конференцію в невтральнім краю для обговореня засад загального мира.

СОЦІЯЛІСТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ В ПАРИЖІ.

ПАРИЖ, 30 червня. — Аґенція Гаваса подає, що французька соціялістична партія в спілцї з ґенеральною конференцією працї устроює 28 липня в Парижі конференцію, котра займе ся обговоренєм міжнародних питань.

В конференції візьмуть участь секретар Інтернаціоналу, бельґійський соціяліст, Камілл Гайзман, і провідник шведських соціялістів Брантінґ.

ДО ЧЛЕНІВ ВІДДІЛУ У. С. Д. П. В ЕДМОНТОН, АЛЬТА.

Отсим повідомляєть ся всїх товаришів, що адміністраційні мітінґи відділу відбувають ся кождої середи по першім і пятнайцятім кождого місяця в Українській Бурсї при ул. Кінїстіно.

П. Кочук, секр.

НА УКРАЇНІ БОРОТЬБА НА ЖИТЄ І СМЕРТЬ.

20.000 УКРАЇНСЬКИХ СЕЛЯН БОРЕТЬ СЯ ПРОТИ НІМЕЦЬКО-УКРАЇНСЬКИХ БІЛОҐВАРДІЙЦІВ.

МОСКВА, 4 липня. — В Екатеринославі, як доносять, відбула ся кровава боротьба між німецько-українськими білоґвардійцями і селянами.

Селян має бути около 20.000 і они є заосмотрені артилерією і машиновими карабінами.

Доносять також, що фабрики в тім районї замикають ся, бо робітники прилучують ся до партизантських корпусів.

Голодова ситуація в чернигівській ґубернії стає щораз серіознїйшою.

Донесеня з Кавказу кажуть, що кількох вірменських політів керів розстріляно в александропольськім дістрікті, в російській Вірменії на росказ турецьких військових комендантів.

ДРУКАРСЬКИЙ СТРАЙК В ВІННІПЕҐУ ПОЛАГОДЖЕНИЙ.

Друкарі в Віннїпеґу зажадали підвисшеня платнї о пять долярів тижнево і в вівторок сего тижня вийшли були на страйк, який після двох днів закінчив ся згодою між друкарською юнією і властителями друкарень. Друкарі вибороли собі чотири доляри тижневої підвижки. Майже всї юнійні друкарнї в містї, а між ними і обидві українські юнійні друкарнї "Робочого Народа" і "Канадійського Русина" підписали з друкарською юнією новий аґрімент.

ПРЕСОВИЙ ФОНД "Р. Н."

Відділ У.С.Д.П. в Брентфорд, Онт. $12.00

ПРОСИТЬ О ПОМІЧ.

Прошу всїх моїх краянів і товаришів в Канадї і Америцї помочи менї, хто чим може. Я знаходжусь в неволи і поміч менї конечна.

Адреса така:
Wasyl Dragan
Prigionero di guerra
Serviglano, I Reparto,
Ascoli Peceno, Italia.

ПРИХОДІТЬ ЄЩЕ!

Драм. Кружок ім. В. Винниченка устроює
в суботу, 6-го липня с. р.
в МІНЮКС ГОЛ,
260½ Доферин Евню,

ВЕЛИКУ ЗАБАВУ
З ТАНЦЯМИ.

На забаві буде добірний власний буфет і ріжні несподїванки.
Прийдіть побавитись з нами!
ВСТУП: для мущин 35 ц.,
для женщин 15 ц.
Початок о год. 8-ій вечером.
ДОХІД ПРИЗНАЧЕНИЙ НА УКР. РОБ. ДІМ В ВІННІПЕҐУ.

КОМІТЕТ.

ЇДЬТЕ З НАМИ

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 7-ГО ЛИПНЯ ДО ЛІСТЕР ПАРКУ

на великий

ПІКНІК

ЧИСТИЙ ДОХІД ПРИЗНАЧЕНИЙ НА УКРАЇНСЬКИЙ РОБІТНИЧИЙ ДІМ

Тикети можна дістати: в Редакції "Робочого Народа", в Укр. Робітничій Книгарні, в складі О. Будника, в барберни Я. Шасталя, в сторі В. Панчука, в шапі В. Н. Колісника і в реставрації м. Гаврисишина.

В неділю збирайте ся коло Норт Кар Барн, де на Вас буде ждати наш провідник.

Про подробиці і програму читайте на оголошенях.

ВЖЕ ВИЙШОВ І ВИСИЛАЄТЬ СЯ ПРЕКРАСНИЙ І ВЕЛИКИЙ "РОБІТНИЧИЙ КАЛЄНДАР", ЯКИЙ ПОВИНЕН БУТИ В РУКАХ КОЖДОГО УКРАЇНСЬКОГО РОБІТНИКА І КОЖДОЇ УКР. РОБІТНИЦІ.---ЦІНА ЛИШЕ 50 ЦТ.---ЗАМОВЛЯЙТЕ СЕЙЧАС В РЕД. "РОБОЧОГО НАРОДА".

ARCHIVES OF ONTARIO
TORONTO

"ROBOTCHYJ NAROD"
(The Working People)
The official organ of the Ukrainian Social Democratic Party,
Affiliated with the S. D. Party of Canada.
Published semi-weekly by
The Executive Committee of the U. S. D. P. of Canada.
at 873 Main St. Winnipeg, Man.

D. Moysiuk, Managing Editor and Manager.
Phone St. John 1465
Subscription $2.50 per year.

"РОБОЧИЙ НАРОД"
одинока в Канаді і найстарша з Америці соціял-демократична часопись, орґан Укр. Соц. Дем. Партії в Канаді.
Виходить два рази на тиждень.
За редакцію і адміністрацію відвічає Д. Мойсюк.

Річна передплата на" Р.Н." виносить $2.50
ПЕРЕДРУКИ ДОЗВОЛЕНІ ЗА ПОДАНЕМ ЖЕРЕЛА.

Рукописий не звертає ся.
ЗА ОГОЛОШЕНЯ РЕДАКЦІЯ "Р. Н." НЕ ВІДПОВІДАЄ.

Адреса до "Р.Н." така:
"ROBOTCHYJ NAROD"
Box 3658, (Sta. B.) Winnipeg, Man.

ДО БОРОТЬБИ НА УКРАЇНІ.

ВІСТИ з України, хоч і дуже скупі, доносять безперестанно про уперту і завзяту боротьбу українських селян проти німецьких наїздників-грабіжників і створеного ними панського правительства Скоропадського.

Селяни орґанізують ся і ведуть роспучливу боротьбу з переможцями за зрабовану в них кервавицю, за відібрану у них землю, за втрачену волю.

Робітники кидають фабрики, орґанізують партизантські відділи і ідуть у бій за втрачені революційні здобутки, за права і долю працюючого люду.

Краще згинути у тім бою, чим жити в неволі у гнобителів.

Правительство кайзерівського пахолка Скоропадського безустанно просить своїх опікунів Німців аби помагали карними експедиціями подавляти повстаня розгніваного народа.

Орґанізує німецько-українські білі гвардії, в яких служать мабуть такі панські собаки, як ті, що годують ся по канадійсько-українських продажних ґазетах і посилає їх проти народа, проти робучого люду, аби його поневолити, віддати німецьким розбійникам для обдертя послідної шкіри, і запрягти по давньому у панське ярмо.

І ідуть німецькі розбійники, іде тічня панських собак розливати і хлептати кров робочого народа. Тутешні ж українські чорносотенні цуцики лиш слинку ликають і хвостиками виляють.

Збіже, паша, мінерали, сирі матеріяли, кораблї, все нам — кажуть німецькі грабіжники.

Все вам — каже Скоропадський; а менї, моїм приятелям і слугам пановане; моїм собакам панські злишки.

Так йому бути — відзивають ся українські панські собаки з Канади. Хай жиє Скоропадський! Долів бунтуючу ся голоту! Долів повставшу чернь! Ярмо або смерть чорноробській масї!

Але народ то на Україні, се не австрійські Тирольці Сходу; в нього не завмерли ще зовсім любов до свободи і бажаня вольного, кращого людського житя.

Розірвавши кайдани царського самодержавя, і побувши нову хвилину на волї, він не дасть ся так легко назад скувати і закріпостити.

І хоч як він ще слабий, вимучений довгою неволею і катуванем, хоч як не мав часу підготовити ся до оборони своїх революційних завойовань перед такими фаховими розбійниками, як кайзерівські, то всеж він неустрашимо виступає до боротьби і не думає про піддане ся.

І боротьба та розгоряєть ся все більше й дальше і видно, що кінця її не буде, поки побідником не вийде — працюючий люд.

Даремно силкуєть ся Скоропадський "успокоїти" повстаючі маси карними експедиціями; даремно надієть ся він і його правительство, що їх спасуть кайзерівські банди.

Даремно панські собаки, білоґвардійці надіючись на панську ласку ідуть мордувати селянські і робітничі маси.

Даремно виють панські собаки з канадійсько-українських продажних ґазет і виляють хвостиками в сторону Скоропадського.

Не їхне буде сьвято побіди.

Побідити мусить народ! Побідять працюючі маси — робітники і селяне!

Даремно перехвалюєть ся Скоропадський, що він вимордує всїх бунтарів, коли сего треба буде в інтересах його і тих, котрих він репрезентує.

Бо бунтарів тих стануть міліони.

Бо бунтують ся всї робітники і селяне.

А деж є тая сила, щоби їх перемогла?

Бунтарі ті можуть много разів падати і вставати в боротьбі, але кінцева побіда буде їхня, бо за ними правда.

Джон Рід.

ТРИ МІСЯЦЇ В СОВІТСЬКІЙ РЕПУБЛИЦІ.

Вороги з ліва.

Єсли совітська власть була безпощадна супроти своїх ворогів з права, то она була не менше безпощадна й супроти ворогів з ліва.

Хто є сї вороги з ліва? Анархісти. Они, бачите, думають, що они "лївійші" від большевиків.

В Петрограді є досить сильна анархістична орґанізація. На початку падолиста в сїй анархістичній орґанізації став ся роскол. Большевицький переворот поставив перед анархістами питанє: як відносити ся до совітської власти? І через се іменно питанє повстав роскол.

Многі анархісти думали так: ми, анархісти, не навидимо всяку власть, ми є проти всякої власти, ми не можемо піддержувати жадної власти, — отже ми не повинні піддержувати і власти Совітів. Але власть Совітів витворила такі услівя, при котрих ми, анархісти, можемо свобідно проводити в житє свою проґраму. Ми повинні, не відкладаючи справи на довгий час, взяти ся за "роботу" — за експропріяції (примусові вивлащеня).

Синдикалїсти виповіли війну сим анархістам-експропріяторам. Синдикалїсти розважали так: о скільки большевики борять ся з капіталїстичним ладом, о стільки ми повинні піддержувати їх; ріжниці пічнуть ся пізнїйше; тепер не час на спори і роздори, тепер всї революційні сили повинні бути обєднані.

Анархісти - експропріятори дізорґанізували те, що больше вики старались орґанізувати. Експропріяції перемінились в рабунки і розбої. Експропріятори не перебирали в нічім. В їх власних рядах замітна була страшна дезорґанізація.

Борба з експропріяторами — от в яку форму вилялась піддержка, котру синдикалїсти оказували большевикам. На однім многолюднім і надзвичайно шумнім мітінґу Володимир Шатов, один з визначнїйших в Петрограді синдикалїстів, заявив, що він сам власноручно буде розстрілювати експропріяторів. Ся погроза подїлала.

"Експропріяційний" рух був засуджений на загибіль з самого початку. Сей рух розложив ся, зігнив і счез. Вже в січни, — на початку січня, — від сего "руху" остали ся лише ріжки та ніжки. В грудни Шатов і його однодумці стали видавати синдикалїстичну ґазету, на сторінках котрої велась енерґічна "антиекспропріяційна" аґітація.

Усунене і арештоване Дибенка.

Дибенко — простий моряк, по походженю, здаєть ся, селянин, самоук, чоловік досить розумний і сьмілий, визначаючий ся, непересічний орґанізатор. Він вибив ся еще весною минувшого року, — він умів потягати маси не так, як се робили і роблять многі аґітатори, по більшій части невідвічальні люди, чиїх головне і одиноке оружє — революційна фраза. Ні, Дибенко чоловік, що не говорив фраз, а чоловік дїла, чоловік в висшій степени вдумчивий і розумний.

Другий всеросійський з'їзд Совітів поставив Дибенка на становиско комісаря для морських справ. Се був один з найбільш відвічальних урядів. Але з'їзд Совітів мав всї основи думати, що як би трудна не була задача, Дибенко успішно з нею справить ся.

Морський комісаріят наткнув ся на ті-ж трудности, на які наткнулись і всї инші комісаріяти: урядники морського міністерства, як і урядники всїх инших міністерств, застрайкували. Адмірали, віцеадмірали, контрадмірали, офіцири, — одним словом, цїлий склад команди фльоти уступив і перейшов на сторону контрреволюції. Буквально нї один офіцир не остав ся... Сему масовому уступленю складу команди сприяла ось яка обставина: серед моряків Балтійської фльоти було не мало анархістів. Анархістичні тенденції звили собі трівке гнїздо в Кронштадті. Моряки в своїй масї були крайно нетерпимі. Їм прийшлось досить богато терпіти за часів царського самодержавія, они перенесли много обид, понижень — і они були озлоблені. Они почували приближенє контрреволюції, они знали і бачили, що темні сили не зложили оружя, — і они стали еще більше озлобленими. Они були жорстокі в відношеню до контрреволюціонерів і до підозрілих в контрреволюційности. "Підозрілим" міг стати всякий офіцир, капітан або адмірал. Всякий офіцир міг у всякий час попасти в підозріне і, розуміеть ся, попасти в руки жорстокої, озлобленої моряцької товпи. Офіцири просто утїкли — они перестрашили ся і забрали ся..

Дибенко положив кінець сему моряцькому теророви. Тут він проявив свій орґанізаторський талант. Се була не легка справа. Не всякий міг би добитись таких результатів. Перемінити бушуючу, озлоблену товпу — в упорядковану орґанізацію, втихомирити страсти, спинити утечу офіцирів — для сего потрібно було дійсно великого орґанізатора. І Дибенко оказав ся на висоті свого покликаня.

Кілька слів про особу Дибенка.

Сей чоловік викликував дуже гарне враженє на всїх. Чоловік зелїзної енерґії і неподатливої волї, практик і в той же час ідеалїст, "мужик без вихованя" і в той же час чоловік з великим тактом, пустинник і аскет — він в дуже многім був похожий на Леніна. Він рішучо у всїх викликав довірє. Моряки любили його, як товариша. Він нікому не давав приказів, а устроїв так, що всякий сам знав, що і як треба робити. Серед своїх товаришів він був тим, що звичайно називають "примиряючим елементом". Він краще від всїх других умів полагоджувати конфлїкти, він умів переконувати всїх і кождого, що для загальної справи треба жертвувати особистим самолюбством... У Дибенка був тільки один недостаток: він був простий, чистосердечний і довірчивий, він так любив людий, що не міг не вірити їм. "Державний чоловік" не повинен бути ні занадто довірчивим, ні за надто чистосердечним.

На першім засїданю всеросійського з'їзду Совітів предсїдатель оповістив, що "товариш Дибенко законно оженив ся з А. М. Коллонтай". Се оповіщенє не було стрінуте громом оплесків. Дибенко стояв на трибуні, усьміхав ся — і почервонів, як червонощока дївчина. В ту хвилю сей величезного росту, широкоплечий, бородатий моряк був чудовий.

Дибенко боров ся зі страйком висшого складу команди. Коли саботаж інтелїґенції змешив ся і многі саботажники вернулись до роботи, — вернулись і декотрі адмірали. Чистосердечний і довірчивий морський комісар приняв їх охотно, дав кождому з них відвічальне становиско, але, розуміеть ся, слїдив і наглядав за ними. Адмірали працювали чесно і добросовісно, надзір і нагляд почали видаватись Дибенкови непотрібними і він давав адміралам все більше і більше волї.

Коли почав ся німецький наступ, адмірали, занимаючі відвічальні становиска, стали голосно і явно, в присутности моряків, висказувати свої симпатії наступаючому неприятелеви... Взагалї, всї контрреволюційні елементи в Росії, не стїсняючись, голосно говорили про те, що "от Німцї спасуть нас від большевиків".

Адмірали не могли примирити ся з думкою, що они, дослужившї ся до високих чинів, служать під начальством моряка-селянина. Они були не від того, щоби оказати пряму поміч Німцям.

Моряки були обурені поведенем адміралів. Як би се було сталось не в січни, а в жовтни, адміралів прямо викинули би за поруче... Моряки дали до відома Дибенкови, що адмірали бунтують ся. Дибенко неаґйно приняв енерґічні міри. Але перше чим адмірали були усунені, они вспіли віддати Німцям Нарву.

Кождий народний комісар є відвічальним за все те, що діє ся в його комісаріяті. Дибенко, стоявший на чолї морського міністерства, був відвічальний за адміралів, котрих він приняв на службу. Посередно він був винуватий за піддане ся Нарви. Його арештував Совіт народних комісарів за "бездїльність власти": він повинен був строгійше слїдити за дїяльністю вернувших ся на свої становиска саботажників. Будь він не стільки довірчивий, Нарва не була би віддана без бою... Він не уникав арештованя, він мужно признав ся, що він зробив фатальну помилку, він заявив, що готов вияснити добродушно цїлу справу на суді — і підчинив ся засудови, котрий суд видасть. Коллонтай і комісар праці Шляпніков-Беленін провірили, що Дибенко зробив ошибку, а не переступство, і на знак протесту проти його арештованя Коллонтай і Шляпніков вийшли із складу Совіта народних комісарів.

(Дальше буде).

ЗАСТУПНИКИ "НАЦІЇ".

Я добре знаю, що прислужники капіталу з "У.Г." і не "хорі" і не "божевільні". Они знають що роблять. Хоч они заявляють, що —

"В інтересі ширшого погляду читачів "Укр. Голосу" подає вісти про події на Україні **так, як вони тут приходять**", —

але "Укр. Голос", котрий є так "лїберально" настроєний, що "в інтересі ширшого погляду читачів подає вісти про події на Україні **так**, як вони **тут** приходять", не подав телеґрами з Москви з 10 червня, котра говорить про "події на Україні".

Она говорить слїдуюче (взято дослівно з віннїпеґської "Фрі Прес"): —

"СУПЕРЕЧКА ІЗЗА ФЛЬОТИ.

Україна домагає ся, щоби російські кораблї атакували алїянтів.

МОСКВА, 10 червня. — Українські делеґати на російсько - українській мировій конференції в Київі домагали ся, щоби російська чорноморська фльота взяла участь разом з Німеччиною проти алїянтів. Те домаганє було поперте М. Максімоловом, у українським міністром війни.

Делеґати совітського правительства відкинули се домаганє і офіцїяльні донесеня одержані в Москві кажуть, що М. Йоффе, совітський амбасадор в Берлїнї, і большевицький комендант чорноморської фльоти Саблїн зістали повідомлені, що Росія на се не згодить ся".

Але "Укр. Гол." має оправданє. Він "в інтересі ширшого погляду читачів "У. Голосу" подає вісти про події на Україні так, як вони тут приходять".

Наглядним приміром служить слїдуюча телеґрама з Атен, поміщена в 26 ч. "Укр. Голосу", котра повинна сказати читачеви дещо про чорноморську фльоту.

Ось вона: —

"ТУРОК ХОЧЕ ЧОРНОМОРСЬКУ ФЛЬОТУ.

Атени, 20 червня. Між Німеччиною а Туреччиною виринула перепалка над сим, хто має бути властителем Чорноморської фльоти. Відповідаючи депутації від турецької маринарської лїґу, яка каже, що Туреччина має неоспориму претенсію до фльоти, — великий везир Талат Паша сказав, що між Німеччиною, а Росією вже відбувались переговори, що до передачі фльоти Німеччинї, однак турецьке правительство предприняло енерґічну акцію з цїлию позисканя фльоти для себе".

В другім місцї "Укр. Голос" пише:

"Коли злочинна аґітація большевиків проти правительства У. Ц. Ради поширилась (і се також случилось?) **на Україні**, коли їм (большевицьким злочинцям) вдалось за помочию розбоїв і мордів спричинити, **а зглядно змусити** прихід Австро-Німців (бідні!) на Україну — віннїпеґські новомодні каца пи закричали: українське буржуазне правительство Центральної Ради зрадило Україну".

Скажіть, панове, чому "розбої і морди" большевиків мали спричинити, а "зглядно змусити" (навіть змусити!) не українських робітників, селян і жовнірів до повстаня, але чомусь то сї "розбої і морди спричинили, а зглядно змусили прихід Австро-Німців?" Невже Австро-Німцї, котрі відзначають ся таким "миролюбством і порядколюбством", не могли знести "розбоїв і мордів"... "пяної зволочі", і через те прийшли спасти нещасних українських робітників і селян від нещастя?

Видно, що мягкі серця "Австро-Німців" були тронуті нещастєм укр. робітників і селян і не дивлячись на те, що після правил "свобідних національних одиниць" не треба вривати ся не у "власну хату", австрійсько - німецькі "порядколюбцї" прийшли самі (Укр. Центр. Рада тут нї при чім!) і тепер нема на Україні розбоїв, нї мордів, нї "пяної зволочі". Австрійсько-німецькі "спасителї" і "миролюбцї" "дїлять ся" з українськими робітниками і селянами послїдним куском хлїба, гостять їх солодкими ґазами. Селяни дістають для кождого стільки землї, скільки чоловік (тілько мертвий) може заняти, фабрики і заводи належать до всїх працюючих (разом зі слугами кайзера). Все укладаєть ся як найлучше і сходить сонце над свобідними (від житя і майна) горожанами вільної і самостійної (під обцасом Німців, капіталїстів і дїдичів) України... І нема жадних спорів, жадних війн, поневоленя, рабства. І живе (а не мучить ся) Україна **в сьвітї.**

Петрович.

ЕКОНОМІЧНІ ПОРОЗУМІНЯ МІЖ РОСІЄЮ І НІМЕЧЧИНОЮ.

ЛОНДОН, 25 червня. — Повідомляють з Москви, що совітський комісар торговлї і промислу, Брусскій заявив на засїданю російсько-німецької комісії, назначеної для установленя взаїмних економічних зносин, що совітське правительство буде змушене в близькій будучности затягнути заграничну позичку.

В ґварантії на ту позичку дадуть Німеччинї широку можливість експльоатувати природні богацтва Росії в формі цїлого ряду концесій, котрі, однак, будуть також находити ся під контролею совітського правительства. Послїдне буде також діставати деякі доходи із тих концесій.

По словах Брусского ,совітське правительство предложить Німеччинї не вмішуватись у внутрішні економічні справи Росії, і в її зносини з тими провінціями, які передше належали до Росії, як напр. Україна, Польща і Кавказ.

Німеччина заґварантує Росії, що найменше половину добутої мінеральної руди в Кривім Розї і на Кавказї, і остаточно установлене російсько-української границї.

ПОПЕКЛИ СЯ НА РОЗПОРЯДЖЕНЯХ ОПАЛОВОГО ВОНТРОЛЬОРА.

Віннїпеґські мешканцї, котрі пішли за приказом опалового контрольора і замовили вже собі найменше 50 процент мягкого вугля на слїдуючу зиму, найшли ся тепер в дурнім положеню. На днях стало загально відомим, що кілька тисяч тон твердого вугля зі Злуч. Держав мають надійти сими днями до Віннїпеґу. Депеші з Вашінґтону доносили, що всего вугля до Канади має прийти 4,000.000 тонів. Комісіонер Бреретон говорить, що як віннїпеґські мешканцї дістануть 50 процент твердого вугля, то се буде досить добре.

В ЕВРОПІ БРАК СРІБНИХ ГРОШИЙ.

Після "Вашинґтон Стар", президент Вилсон підписав розпорядженє стопити 350,000,000 срібних долярів і продати се срібло европейським державам, в яких відчуває ся брак дрібної срібної монети. Цїну на одну унцію перетопленого срібла назначено $1.00.

ВОЄННІ ПРИГОДИ НІМЕЦЬКОГО ДЕЗЕРТИРА.

XV.

НА ПРИКІНЦІ УТЕЧІ.

(Продовженє).

Ми не могли ніяк довідати ся де моглиб бути Французи. Офіцири лише сказали нам, щоби ми оставали ся на наших місцях. Наш окоп був густо наповнений жовнірами і заосмотрений численними машиновими карабінами. Ми пояснили новоприбувшим, як они повинні заховувати ся на случай атаку і приказали їм бути зовсїм спокійними і холоднокровними підчас атаку і точно міряти до цїли.

Се були переважно жонаті мущини, котрих відірвано від їхніх занять і завезено прямо між нас, не давши їм ясно знати, що з ними робить ся. Они не мали найменшого понятя в якій части краю они знаходили ся і тому засипували нас всякого рода питанями. Они не вміли орудувати новим 98-карабіном. Їм дали перероблені карабіни, модель 88, до яких можна було уживати нашої амуніції. Хоч нїхто нїде не стріляв, "новики" старали ся, щоби не виставляти своїх голов поверх окопа. Они принесли нам досить їди і цигарів.

На дворі почало свитати, але ми все ще не богато бачили ворога. Поволи мрака почала счезати і тепер ми побачили Французів занимаючих позиції около сто ярдів поперед нами. Они поробили собі нові позиції підчас ночи, точно так само як і ми. Небавом почало ся стрілянє з обидвох сторін. Наш противник вийшов зі свого окопу і пробував атакувати, але наша велика скількість машинових карабінів прямо скосила його ряди до долини. Тільки військо противника зробило кілька кроків, посипав ся пекельний огонь і атак зістав відбитий. Французи поновлювали атак за атаком і коли в полудне ми відбили назад вже осьмий атак, сотки й сотки Французів вкривали землю між нашими окопами а їхніми. Ворог прийшов до заключеня, що оно не можливо переломити нашу зелїзну стїну і спинив свої атаки.

В тім часї ми не мали понятя, що се мав бути початок мордерчої, вичерпуючої, позиційної війни, початок повільної систематичної і безпотрібної різнї. Місяцями й місяцями ми мали воювати в тім самім окопі, не тратячи анї здобуваючи ґрунту, посилані вперед знова й знова аби мордувати як хижі зьвірі і гонені назад. Може оно й добре, що ми тодї не знали, що сотки тисяч жовнірів мали втратити їхнє житє в тій безумній різнї.

Ранені жовніри між окопами мали нещасно згинути. Нїхто не сьмів помочи їм, бо противна сторона сипала огнем. Они гинули повільно, їхні крики завмирали по довгих годинах один за другим. Один жовнір по другім клали ся до сну, аби відтак нїколи з нього не пробудити ся. Декотрих ми чули через кілька днів; в ночи і в день они просили і благали, аби їм помочи, але нїхто не міг помочи. Їхні крики ставали все мягші і слабші, поки врешті не стихали зовсїм і тер піня кінчились. Неможливо було також похоронювати мертвих. Они оставались цїлими тижнями там де попадали. Трупи почали роскладати ся і розносити отруйні смороди, але нїхто не сьмів піти і похоронити мертвих. Єсли Француз вийшов пошукати між мертвими за приятелем або за братом, то на нього стріляли з усїх сторін. Його житє було йому дорозше і він нїколи більше сего не пробував. З нами діялось зовсїм те саме. Французи пробували прапора червоного хреста. Ми сьміяли ся і розстрілювали його на кусні. Наклін до стріляня "ворога" подавляв всяке почутє людськости і "червоний хрест" статив своє значінє, коли його підносив Француз. Підозріне плекало ся штучно, так, що ми уважали, що "ворог" лише обиджає той прапор; тому то ми й хотїли розстріляти його і прапор на кусні.

Але ми самі уважали Французів за варварів, бо они відплачували нам таким самим і не давали нам перенести наших власних ранених жовнірів в безпечне місце. Мертві лежали там де були і коли десять тижнів пізнїйше нас відіслано на иншу часть фронту, они все ще оставались на однім і тім самім місци.

Нам пощастило відбити всї атаки і нанести ворогови великі втрати, підчас коли ми самі не мали дуже богато убитих і ранених жовнірів. Серед таких обставин нїхто не сподївав ся дальшого атаку через якийсь час. Тому ми всьої своєї сили ужили на уфортифіковане нашої позиції так сильно як лише можливо. Половина жовнірів осталась на своїм місци а друга половина поглублювала і розширювала окопи. Але обидві сторони удержували безперервний, живий огонь. Наші втрати того дня не були особливо великі, але більшість ранених жовнірів, були поцїлені в голову, бо решта тїла була заслонена окопом.

(Дальше буде).

ARCHIVES OF ONTARIO
TORONTO

РОСІЙСЬКІ СОВІТИ.

I.

Російський Робітничий Совіт перший раз появив ся в днях першої російської революції, в кінці 1905 року. Революція була розбита самодержавієм, разом з нею загинув й Совіт.

Як тільки в марті минувшого року було скинено самодержавіє, сейчас появив ся і новий Совіт робітничих і салдатських делеґатів, за ним другий в Москві, третий, дванайцятий, сотний Совіти, немов за порушенем чародійної палки появлялись всюди, росли і міцніли. Разом з тим до них переходила і власть.

Перші Совіти складали ся з робітників, салдатів, офіцирів і інтеліґенції. В перші Совіти попадали лідери, крикуни, сьмільчаки і революціонери.

Разом з тим відомі ґрупи в армії, у фльоті, на фабриках і заводах вже стали вибирати своїх представників в той або инший Совіт, головним робом, в Совіти петроградський, московський, київський, кронштадтський, одеський, тифліський, владивостоцький і др.

Совіти явились більше демократичними, чим само правительство князя Львова і Керенського. Правительство князя Львова (перше тимчасове правительство) складало ся виключно з осіб, назначених осібним комітетом Державної Думи. В перше міністерство не увійшов ні один революціонер. За те туди попали монархісти (кадети і октябристи) і праві соціялісти з богатої і упривілейованої верстви.

Сим то й поясняєть ся той факт, що перші "революційні" міністри, втративши Николая Романова, шукали собі нового царя в особі Михаїла Романова. Сим то й поясняєть ся той факт, що перше "революційне" міністерство, на домаганє Совітів і соціялістичних партій, би стро упало і навіть не пробувало підняти ся знова.

Революційна филя викинула на верх горячого і щирого оратора, трудовика Керенського і посадила його на премієрське крісло. Міністерство Керенського міняло ся, як рукавички вирафінованої кокетки. Оно, як і правительство кн. Львова, попало під сильну контролю російських Совітів, вже успівших значно сформувати ся і окріпнути.

В перші-ж дні панованя Керенського Совіти розширили і зміцнили свій склад (робітники, салдати і моряки) селянськими делеґатами. Чим більше увійшло в Совіти людий "з дна", лапотніків, пролетарів, батраків, землеробів, салдатів, тим більше революціонізувались Совіти, тим яснійше они виставляли домаганя працюючих російських мас і тим бистрійше падав в них вплив інтеліґенції і самого тимчасового правительства.

Керенський і його міністри примушені були все частійше і частійше здавати Совітам справозданя, просити їх санкції, чи слити ся з ними, назначувати їх представників в армію, у фльоту і на місця. Совіти мали своїх представників в самім правительстві, котре з протягом часу перемінювалось з "тимчасового правительства" в "совітське правительство". Совітське правительство утворилось не при большевицькім міністерстві, а еще при кн. Львові і п. Керенськім.

Совіти почали впливати на зміну міністрів в кабінеті Керенського. Тимчасове правительство постепенно підпадало під власть Совітів робітничих, салдатських і селянських делеґатів, котрі вже представляли собою 90 процент працюючої Росії і за котрими йшов сам господар землї — нарід.

Тимчасове правительство правило, нічого не робило, хвилювалось і говорило. Совіти працювали і ґруповались. Чим більше правіло правительство Керенського, тим більше лівіли Совіти. В їх складі став появляти ся і верховодити найраді кальнійший елемент — большевицький.

В липню минувшого року большевики при помочи Совітів попробували устроїти свою першу уоружену демонстрацію з користь переходу політичної власти з рук тимчасового правительства в руки Совітів. Демонстрація не вдала ся, але й Керенський, боячись Совітів, не рішив ся переслідувати провідників большевизму. Одних він оставив на свободі, а других випустив з тюрем.

Большевики осьміліли і почали завзятійше працювати в Совітах, бо-ж знали, що дійсна політична сила находить ся не в тимчасовім правительстві, ходячім на глиняних ногах, а в Совітах. Почалась збільшена пропаґанда большевизму в Совітах і на улицях. Товпа слухала большевицькі проповіди і втягала їх в себе. А підняти власть, що валяла ся на улиці, було дуже легко.

І большевики, дійшовші вже до сили в Совітах, підняли сю власть бистро і майже без кровопролита. Керенський зі своїми прибічниками прозівали по трібну хвилю і не змогли удержати власть в своїх руках. Він йшов по шабльоновій дорозї, не впроваджував сильних і важних реформ в російськім житю; він не знав реальної політики сили і волї. Його вожене ся автомобілем по Невськім проспекті привело його до ганебної утечі від большевиків під лавкою в автомобілї Червоного Хреста.

За Керенським почали розбігати ся і його міністри та урядники. Відломки їх попали й до нас в Америку.

Совіти роскинули правительство консервативного князя Львова; Совіти розбили й тимчасове правительство боязливого і недосьвідченого п. Керенського.

—o—

Відділ У. С. Д. П. в Савт Поркюпайн, Онт.

ДО ВІДДІЛІВ І ЧЛЕНІВ У. С. Д. П. ПРОВ. ОНТЕРІО І КВЕБЕК.

Від секр. Сх. Окр. Комітету.

Як відомо товаришам з висліду голосованя, проголошеного Екз. Ком. я зістав вибраний секр. С. О. К. Обнимаючи сей уряд я складаю на отсім місци товаришам з пров. Онтеріо і Квебек сердечну подяку за оказане менї ними довірє. Рівночасно повідомляю секретарів всїх відділів Східн. Аґіт. Округа, як також поодиноких членів, щоби они звертали ся від тепер у всїх партійних справах на мою адресу. У мене мають побирати від тепер секретарі відділів С. А. О. партійні стемплї і засягати всякі інформації в справах орґанізації і т. п. Також прошу всї відділи С. А. О. вести гармонійно з С. О. К. всю партійну роботу на Сходї.

Дорогі Товариші і Товаришки! Працюймо для добра нашої У. С. Д. П., для осьвідомленя укр. робітництва в Канадї. Стіймо, товариші, непохитно при своїм червонім прапорі і не звертаймо уваги на жадних кринників, крикунів, котрі прикривають ся зверху іменем соціялістів і хочуть робити в нас заколот... Перед нами, товариші, є досить праці. Перед нами є скала капіталістичної неволї та всякої темноти, яку ми, всту паючи в партію, прирекли лупати та промощувати дорогу до кращої будучности.

Ваш за Соціялізм,

Тимофій Корчак,
секр. С. О. К.

(Печатка С. О. К.)

Всю кореспонденцію прошу засилати на адресу:

T. KORCHAK
Box 64, HAMILTON, ONT.

ДО ЧЛЕНІВ ВІДДІЛУ У.С.Д.П. В ВІННІПЕҐУ.

Повідомляєть ся всїх членів місцевого відділу У.С.Д.П., що квартальні збори відділу відбудуть ся в слїдуючий вівторок дня 9-го липня с. р. о 8-ій годині вечером в Мінюк'с галї, під ч. 260½ Доферин Евню.

Присутність кождого члена є конечна.

Секретар.

ПІД УВАГУ УКР. РОБІТНИКАМ В ЕЛМВУД, МАН.

Заходом елмвудського відділу У. С. Д. П. розпочато на Елмвуд з днем 1-го липня школу для повнолїтних мущин і женщин. Кождий робітник повинен вписати ся до сеї школи, бо буде ся викладати в ній дуже інтересні і корисні предмети. До школи можуть вписувати ся також і не члени відділу, котрі повинні скористати з сеї так відповідної нагоди. Наука в школї відбуває ся два рази на тиждень: кождого понеділка і пятниці, о 8-ій годині вечером. Учителем в школї є всїм нам відомий товариш проф. Др Ол. Сушко. Отже хто хоче скористати з відповідної хвилї і набрати знаня, хай зараз вписує ся до школи, щоби не опустити початкових викладів.

Комітет.

ДО ЕКЗ. КОМІТЕТУ БУДОВИ УКР. РОБ. ДОМУ В ВІННІПЕҐУ.

Гемилтон, Онт.

Дорогі Товариші:—

Наш відділ У. С. Д. П. отримав від Вас лїсти до збираня фонду на будову Робітничої Сьвятинї в Віннїпеґу, на будову так сказатиб тої фортеци наук з якої і в якій маєть ся кувати красшу долю робочому людови. Члени нашого відділу розібрали лїсти радо і є надія, що в скорім часї будуть виповнені щедрими датками від тих, що зрозуміють або зрозуміли вже вагу власного робітничого дому, який будує ся ними і для них. Поки на лїсти будуть збирати ся гроші, декотрі члени нашого відділу вже зложили свої датки на початок, а яких імена подаю понизше. Зложивши хотяй малі датки, ми кличем до усїх відділів нашої партії та поодиноких членів, ми кличем до всїх укр. робітників, щоб вони негайно поспішили з своїми щедрими датками на таку взнеслу цїль — будову Робітничої Сьвятинї. Товариші Робітники! Коли ми хочем показати сьвітови, що ми сьвідомі робітники, збудуймо величавий дім в центрі нашого укр. робітництва.

Покажім ще сего року, що ми сьвідомі робітники, а покажемо ми тодї, коли щиро дамо і щиро попросимо щоб дали другі на ту величаву робітничу сьвятиню в Віннїпеґу.

Ваш за кращу долю робочого люду,

П. Ковалишин,
І. Ліліцак, секр. відд.

(Печатка відділу).

—o—

ПІВРІЧНЕ СПРАВОЗДАНЄ ВІДДІЛУ В МУС ДЖЯВ, САСК.

Відділ У. С. Д. П. "Зоря" ч. 18 в Мус Джяв, Саск., мав за пів рік доходу $353.10, розходу $267.22, остає в касї $85.88. Про пагандових мітінґів відділ відбув 4, бизнесових 6, відділових 5. Відділ відіграв чотири представленя. До відділу вписалось два нових члени. Відділ не робить великого поступу під теперішну пору через те, що богато товаришів виїхало на фарми до роботи.

Ваш за соціялізм,

Т. Грицинюк, секр.

ДАЛЬШІ ЖЕРТВИ НА УКР. РОБ. ДІМ В ВІННІПЕҐУ.

Вест Форт Віліям, Онт.

Зібрано на лїсти на мітінґу скликанім з приводу приїзду т. М. Поповича від слїдуючих товаришів:

І. Яловеґа	$5.00
Ф. Мельник	5.00
В. Яловеґа	5.00
Н. Соколовський	5.00
Н. Шевчук	5.00
С. Андрійчук	5.00
Д. Мельник	5.00
Т. Гайовський	5.00
В. Брилинський	2.00
(крім сего здеклярував ще $8.00)	
І. Камаринський	2.00
Г. Гоголь	2.00
Г. Катеринюк	2.00
П. Бендзар	2.00
Н. Ґронський	2.00
П. Ціцінський	2.00
В. Іванчук	2.00
В. Перуняк	2.00
Я. Дребіт	1.00
І. Пастушин	1.00
І. Погорілець	1.00
В. Степюк	1.00
М. Грабюк	1.00
В. Рихлївський	1.00
К. Когут	1.00
В. Ковалевич	1.00
М. Буджак	1.00
О. Костецький	1.00
С. Камаринська	0.50
Разом	$68.50

В Форт Віліям на мітінґу зложили слїдуючі товариші:

П. Ващишин	$10.00
В. Зазуляк	10.00
І. Горняк	5.00
В. Рихлївський	5.00
М. Строїч	5.00
І. Романець	5.00
І. Піць	5.00
Ґр. Курик	5.00
С. Петраш	5.00
С. Жура	3.00
М. Веньґер	2.00
О. Орнаровський	2.00
С. Паланиця	2.00
Ал. Савчук	2.00
В. І. Метельницький	2.00
О. Пащук	2.00
Ю. Юрах	2.00
І. Інкул	2.00
Й. Похнюк	2.00
Я. Іваночко	2.00
В. Никифорак	2.00
С. Семотюк	2.00
С. Ґрекул	2.00
В. Никифоряк	1.50
І. Савин	1.00
Пр. Ропар	1.00
Іл. Москалюк	1.00
Н. Сорохан	1.00
М. Чепесюк	1.00
П. Ґрекул	1.00
А. Ватаманюк	1.00
Ол. Мельниченко	1.00
І. Равлюк	1.00
М. Луцький	1.00
(крім сего здеклярував $10.00)	
Я. Кобзар	1.00
Н. Ґушул	1.00
В. Демків	1.00
Н. Свердлик	1.00
І. Бойко	1.00
Ф. Віжінський	1.00
П. Мортак	1.00
І. Чередарик	1.00
А. Кухаришин	1.00
І. Заокітний	1.00
Д. Литвин	1.00
Гр. Томчук	1.00
Гр. Строїч	1.00
С. Олїйник	1.00
В. Савюк	1.00
Р. Луска	1.00
Ів. Виноградник	1.00
Л. Кінах	1.00
Д. Загара	.50
К. Чеховий	.50
І. Плешко	.50
М. Ґалат	.50
Й. Ковальчук	.50
Гр. Андрейчук	.50
М. Горецкий	.50
А. Сірен (Фінляндець)	.50
О. Чорнюк	.50
О. Пащук	.50
М. Бабій	.50
Ю. Хілька	.30
А. Заболотний	.30
І. Вербовецкий	.25
Д. Савчинський	.25
М. Зелїнський	.25
М. Чурко	.25
М. Пахновський	.25
М. Чабан	.25
С. Якимовський	.25
Павліна Інкул	.25
С. Вахуткев	.25
М. Гайовскі	.25
П. Кравець	.10

На лїсту т. П. Ґути передану т. Поповичови зложили:

П. Рибак	$5.00
С. Ґрекул	1.00
А. Чередарек	1.00
Г. Строїч	1.00
В. Шумейко	1.00
М. Хомета	1.00
Ю. Василик	1.00
І. Коропас	1.00
І. Вітрикуш	1.00
Н. Яровий	1.00
Ів. Мукомела	1.00
В. Ґрекул	.50
П. Бембен	.50
М. Баджай	.50
І. Савчук	.25
Разом	$139.05

Загальна сума з Вест Форт Віліям і Форт Віліям $207.05
Дохід з карток Укр. Роб. Дому $3.40

Колекта в Форт Віліям на подорож т. Поповича виносила ... 12.15

Тов. Іван Е. Гоголь з Форт Віліям здеклярував на Укр. Роб. Дім $10.00
Віннїпеґ, Ман.

Т-ка Варка Цебринська (зложила здекл.) **$10.00**

НЕБУВАЛА НОВІСТЬ!

Вже вийшов з друку давно пожаданий повний словар чужих слів,

котрий містить поверх 12.000 слів чужого походженя в українській мові. Зібрали Др. Зенон Кузеля і Микола Чайківський.

Сей "Словар Чужих Слів" є безуслівно кождому українському робітникови потрібний, а особливо для початкуючих читачів, котрі в книжках і часописях раз-у-раз стрічають ся з чужими і незрозумілими словами.

Сей словар оправлений в скіряній оправі, з золотим витиском, малого формату, так що кождий може носити його в кишені. — **Ціна $2.00.**

Всї замовленя і "моней-ордер"-и просить ся слати на адресу:

"HOLOS PRAWDY"
Book Publishers
(Book Store)
119 East 7th St., New York.

Н. Андреєв.

ПОЧАТКИ РЕЛІҐІЇ.

(Продовжене).

Ми бачимо, що Австралійці уважають двійник такою самою істотою, якою був мрець, але котра може змінити колір шкіри і взагалї зовнішний вигляд. Та в кождім разї двійник має такі самі властивости, як і кожда людина взагалї. Деякі дикуни міркують, що душа, покинувши тїло, робить в загробнім житю те саме, що вона робила на землї — їсть, пє, спить і т. д. Иньші вірять, що душа блукає по сьвітї і почуває голод і спрагу, холод і утому. Мешканцї острова Самоа (на Спокійнім Океанї), у котрих істнує звичай розкладати огнище на могилах вождів, запевняють, що душі непохованих блукають навкруги огня і кричать: "Ой, якже холодно! ой, як холодно!"

Сучасні дикуни звуть двійник чоловіка його д у ш е ю і д у х о м. Первісні люди не знали сего слова і тільки згодом видумали його. **А з початку вони просто думали, що в тлї людини живе нїби друга людина,** богато де вчому подібна до неї самої, і то є її **двійник.** До сеї думки вони неминучо приходили, пробуючи пояснити сни, напади, хороби, смерть і взагалї всї ті випадки, коли людина то тратить притомність, то знов "приходить до себе". Та через свою несьвіченість первісні люди не могли представити собі душу, як щось безтїлесне, духове, а навпаки думали, що вона як і людина їсть, пє, радіє, гніваєть ся, спить і т. д., і що коли вона появляєть ся в товаристві людий, то завсїгди має вигляд людини, або якої небудь иньшої зьвірини. Лише богато тисячоліть пізнійше люди прийшли до думки, що душа се д у х, але прийшли вони до сеї думки не відразу, а дуже поволї.

Таким чином двійники і тїни — се душі людий або їх духи. Ми вже бачили, яким чином дикуни дійшли до сього понятя. Та чи самі люди мають душу? Чи зьвірі також мають душу? Подивім ся, яку відповідь на сї питаня дає дикун. Коли людина вмирає, вона робить ся холодною і перестає дихати: її душа покидає тїло. — Алеж і з птахом теж буває те саме. Дикун дуже добре се знає. Мало того — жива людина завсїгди має при собі тїнь, свій двійник або душу, а коли вона вмирає і лежить без руху, тїнь зникає. —Та те саме дїєть ся і з птахом і з усякою иньшою зьвіриною. Значить і вони мають душу. Так міркували первісні люди.

Та дикуни йшли в своїх міркованях ще далї. Адже не лише звірята, але і ростини мають тїнь і коли вітер хитає їх галузками, стеблами і листєм, їх тїни теж виконують ріжні рухи. Крім того ростини ростуть, вмирають і лишають по собі нащадків, так само як люди і зьвірі. І чим більше призвичаювали ся люди до думаня, тим скорше приходили вони до того висновку, що і ростини мають свою душу.

Але кожда річ має тїнь, а коли тїнь то душа, тодї камінє, гори, коротко кажучи, всї річи мають душу. Богато сучасних диких народів саме так думають. Про Л я ч и с і в, що живуть в полудневій Америцї, оповідає один мандрівець таке: "Лячиси молили ся до кождого каміня, як до Бога, бо вони вірили, що всї камінї були колись людьми і що всї люди повертають ся в камінї по смерти. Вірили вони також у те, що настане час, коли всї камінї знову повернуть ся в людий. Вони молили ся також до своєї власної тїни і раділи, що завсїгди мають при собі свого Бога і можуть бачити його кождого соняшного дня. І хоч вони знали, що тїнь повстає через те, що є сьвітло і непрозора річ, але говорили, що се зробило сонце длятого, щоби дати їм богів... І коли їм казали, що дерева і камінї теж мають тїни, вони відповідали, що тїни дерев, се боги дерев, а тїни камінів, се боги камінів. Таким чином вони уважали їх за богів їх власних богів.

IV. Загробне житє і загробний сьвіт.

Згодом повстала віра, що людина вмирає, але її двійник або її душа живе далї. Та се вже друге житє, житє на другім сьвітї. Не відразу люди прийшли до такої віри. З початку думали, що на другім сьвітї людина може жити лише в тім випадку, коли переховаєть ся труп цїлком або що найменше його кістки. Та потроха встановила ся віра, що всї душі померших певно жити-муть і після того, як згине тїло. Скільки часу тягнеть ся се друге житє, — невідомо. Одні думали, що недовго і, що душі опісля вмирають вже остаточно; другі думали, що те друге житє тягнеть ся вічно. Та ся думка про вічне загробне житє повстала аж тодї, коли люди вже богато дечого навчили ся; первісна людина цїлком не мала понятя про безконечність, бо вона і рахувати вміла лише до 10.

На чім же полягає се будуче, загробне житє? Ми знаємо вже, що се друге житє провадить двійник людини, від котрої він майже нїчим не відріжняєть ся. Значить і житє на тім сьвітї мусить бути дуже подібне до житя земного. Одні з Індіян у північній Америцї вірять, що мерцї прокидають ся і встають, щоби шукати собі поживи. Другі думають, що мерцям вільно приходити на землю в ночи, але що вони повинні вертати назад, коли надходить день. І в нас прості люди вірять, що душі можуть вставати в ночи з могил і блукати по землї, але тільки до ранка. Полуднево-американські Індіяни так само дивлять ся на житє на другім сьвітї, як на безпосередне продовжене земного житя. Деякі з них ховають мерців у хатї в сидячому положеню і ставлять перед покійником поживу, бо вірять, що дух померлого ходить на польоване в гори і вертає до дому, щоби їсти і відпочивати. Фіджійцї, про котрих ми вже згадували, вірять, що по смерти люди займають ся хлїборобством, живуть з родинами, воюють, коротко кажучи, роблять те саме, що роблять люди на сїм сьвітї.

Та хоч будуче житє і подібне до теперішнього, то пожива на тім сьвітї далеко краща ніж на сїм і її там богато. К р и к и, — (одно індійське племя), думають, що по смерти вони йдуть туди, де водить ся богато всякої дичини, де збіже росте цїлий рік, де нїколи не висихають жерела чистої води. К о м а н ч і — теж Індійцї — сподївають ся стрінути там богато грубих бізонів (особливої породи биків), а П а т а ґ о н ц і сподївають ся бути вічно пяними (на другім сьвітї).

Тому, що ріжні народи живуть з ріжних способів і провадять неоднакове житє, то й понятя їх про житє на другім сьвітї мусять бути неоднакові. Нарід пастухів вірить, що і в житю на другім сьвітї треба буде займати ся скотарством і живити ся мясом і молоком, племена мисливців вірять, що вони провадити-муть мисливське загробне житє.

Та, щоби провадити на другім сьвітї таке саме житє, як і на сїм сьвітї, покійникови потрібні його річи. Звідси повстав звичай закопувати разом з помершим його маєток. Деякі народи чіпляють на дереві коло могили одежу, щоби мертвий міг покористувати ся нею, коли хоче вийти з могили; другі кладуть в могилу разом з покійником шматок полотна, щоби він міг надїти його, коли прийде в країну мертвих. Часто разом з покійником йшов до могили цїлий його маєток, так, що вдові і дїтям не лишало ся нїчого крім землї, яку при всьому бажаню не можна було покласти в могилу.

У богатьох народів сей звичай поширяв ся не тільки на зброю, убранє і ріжне начинє, але і на худобу. Так наприклад з киргізким князем ховають його улюблених коний; у иньших народів разом з покійником закопують в землю його верблюдів, коров і иньші зьвірята, яких передтим уживав.

(Дальше буде).

ARCHIVES OF ONTARIO
TORONTO

ДУМКИ ПРО РОБІТНИЧИХ ВОРОГІВ І ПРИЯТЕЛІВ.

Норман, Онт., 2 червня, 1918.

Хвальна Редакціє!

В залученю посилаю моней ордер на 6 долярів (шість), як нові передплати на "Робочий Народ" для товаришів робітників, назвиска котрих залучаю на окремій картці. Рівночасно прошу вислати кождому поквітоване.

Високопаважаний Товаришу Редактор!

Я щойно тут приїхав і на разі зібрав тільки передплатників, що посилаю. Маю одначе надію, що в невдовгім часї знова буду міг зєднати кілька нових передплатників для "Робочого Народа."

Рівночасно буду старатись, щоб також між тутешніми робітниками зібрати трохи гроший на Робітничий Дім у Вінніпеґу, — в якому по укінченю будови повинен стати народний університет, котрий бувби жерелом осьвіти для усїх укр. робітників і фармерів в Канаді. І коли вінніпеґські Товариші рішать сю справу перевести в житє, я дуже радо годжусь на сю ціль жертвувати, як також і збирати жертви між робітниками.

На мою думку, як просьвітна праця укр. соц. дем. партії йде в користь усего робітництва і фармерства, так поширюване "Р. Н." та жертвоване і збиране жертв на цїли посьвячені загально робітничим і фармерським справам, є завданем не лише членів партії, але всїх робітників і фармерів.

Отже в виду того і я як робітник стараю ся і на дальше буду старатись, щоб совісно сповняти свій обовязок.

Та коли всї разом будемо працювати, так просьвітна праця наших робітничих провідних людий піде скоро і успішно наперед.

Люди є не злі, тільки не розуміють, як важну ролю відіграє для них як працюючої кляси дійсно робітнича ґазета, та їхня жертва на ціль їм самим посьвячену. Тут треба дрібку терпеливости і щирої волї, а всьо піде гаразд. Приміром, один робітник приобіцяв записати собі "Р. Н.", коли я нав чу його читати. Добре! Я і се зроблю.

Дорогі Товариші! Я думаю, що не потребуємо зражатись тим, що якась там інквізиторсько-наймитська душа в нехристіянськім "К. Р." називає нас всїляко. Я вірю, що між нами робітниками є люди з високим образованем і доброю волею до праці для нашого загального робітничого добра. Лише, товариші робітники, з'уміймо оцїнити їхню працю, та нагоду покористуваня ся їхньою наукою. Подбаймо, щоб вони могли працювати серед нас і для нас, і не з'уживали своєї енерґії для капіталїстів тому, щоби забезпечити собі средства до житя, але щоби уся їх ня енерґія була з'ужита для нашої осьвіти.

Наші люди дають попам і то навіть так обильно, що деяких "патріотів" попів аж стати по чотириста долярів на футра для дївчат.

І коли ми можемо своїм потом утримувати тільки попів, котрі нїчогісїнько не роблять в напрямі поліпшеня нашої долї, то чомуж нам не піддержати працї і старань тих людий, що тїлом і душею для нас працюють. Се є нашим сьвятим обовязком!

Від коли я приїхав з старого краю, я переважно працюю по сезонових роботах. Віддалений отже від більших міст, в котрих гуртують ся висше вчені люди, що ведуть просьвітну роботу в ріжних її напрямках, я не мав нагоди пізнати, котра робота наших вчених провідників має більшу вартість для робітників, котрих серед нашої еміґрації є більшість так в Америці як і в Канаді.

Живучи рівночасно на селї в старому краю, — я не читав анї одної ліпшої книжки, бо по деяких селах Галичини взагалї по ступова лїтература була дуже мало поширена. Головно по тих селах, в котрих попи мали великий вплив на населене.

І коли в селї не було Українця-учителя, чоловіка поступового, що хотїв би щиро працювати для поширеня просьвіти між народом, то й не було кому поручати купувати і читати добрі книжки.

Попи всїми силами поборювали читане таких книжок. Сьмільчаків, що на перекір їм таки читали поступові книжки й ґазети, не хотїли сповідати, окричували "радикалами", та "соціялїстами". А несьвідомий народ також і собі дивив ся на тих людий, як на щось страшного, немовби на таких, що не лише, що сами не хотять піти до неба, але ще й те небо перед ними замикають. Се є факт.

В такій то атмосфері жив наш народ. В такій атмосфері виховав ся і з такими поглядами приїхав до Канади.

Як я вже згадав, працюючи тут далеко від усякого українського руху, я не міг через довший час пізнати, котра партія працює більше для добра робітничого, як також котра ґазета справедливо боронить прав робітничих.

Став я отже читати "К. Ф.", як "одиноку найстрашу" укр. часопись в Канадї. Я уявляв собі, що видавець тої часописи має бути дуже щирий Українець, й до того поступовий. По чав найборше видавати "К. Ф." не для бизнесу, але з пожертвованя — ради несеня просьвіти між "свій" укр. народ. Редактора "К. Ф." я уважав, як правдивого подвижника укр. осьвіти, чоловіка з високим образованем і чистим характером. Правда, не смакувало менї те, що від часу до часу нападав він в своїхй ґазетї на редактора "Роб. Нар.", але я то еще уважав за звичайну полемику. Позатим я думав, що ціль "К. Ф.", як і "Р. Н." та сама, лише "К. Ф." прямує до тої цїли одною дорогою, а "Р. Н." другою.

Читаючи на поли "К. Ф.", я уявляв собі, що десь там у Вінніпеґу в салї якогось театру сидить кілька сот людий. Редактор "К. Ф." читає відчит, аж втомив ся, захрип, йому подають склянку води напитись і він читає дальше. По відчитї, мимо вичерпаня п. редактор "К. Ф." дає вказівки, як нарід має поступати, щоб поправити свої житєві обставини, та жити кращим житєм.

Такі отже були мої погляди на часопись "К. Ф." і його редактора, аж доки я не приїхав до Вінніпеґу. Та коли минувшої зими, я вперве побачив редактора "К. Ф.", котрого велика голова зараз звернула на себе мою увагу, я подумав собі, коли тота голова повна розуму, а до того є ще й добрі прикмети, то я в своїй уяві певно не помиляв ся.

Будучи довше у Вінніпеґу, я ходив на відчити і віча, на котрих говорили редактор "Р. Н.", М. Попович і Др. Сушко, одначе бесїди редактора "К. Ф." я нїде н чув, а навіть і рідко коли його бачив. Він чомусь не мав лиця стати перед робітниками, неначе "хрунь" в старому краю, що за горівку і ковбаси запродав свою громаду.

Тота велика голова, до котрої я мав такий респект, стала менї тепер головою гідною погорди, котру можна-б порівнати з тим гарбузом, що на зверх виглядає здоровий, а в серединї сама гниль.

Дальше, по великім протестаційнім вічу, скликанім з приводу виїзду до Оттави самозванчої кацапсько-української делеґації, на котрім головними бесїдниками були: редактор "Р. Н." т. Попович і Др. Сушко, п. редактор "К. Ф." на перекір фактам, наплїв в "К. Ф." усяких брехонь, а за цїнні бесїди т. Поповича і Дра. Сушка, накинув ся на них так, як лише може накинутись людина, визута з всякої чести і сорому, або капіталїстичний наймит.

Вкінци в однім числї "К. Ф." п. Г-вий підніс Дра. Сушка як мужа науки, професора і фільософа, та найвище вченого між усїма Українцями Канади і Америки так, що навіть і "їх преосьвященьство" Микита лишив ся в тїни в тій похвалї Др-ови Сушкови.

Але в другім числї, ледви за тиждень п. Г-вий з "великою" головою, забувши, що тому пару днів писав про Д-ра Сушка, змішав його з болотом, мало що навіть докторату йому не відобрав. Се вже справдї був верх ідіотизму.

Коли я прочитав се в "К. Ф.", я мав враженє, що його редактор захорував на утрату памяти. Бо і хтож бачив, щоб нинї твердити, що приміром, щось є біле, а завтра доказувати, що те саме є чорне?

Таке може писати чоловік не з великою головою, але з великими вухами!

Вкінци я приходив і до такого заключеня, що редактор "К. Ф." може зробив се з наказу свойого боса. Але як би воно там не було фактом є, що він сьвідомо шкодить робітникам а через се і заслугує на погорду з боку кождого чесного робітника.

Коли-б редактор "К. Ф." був зробив се з Др-ом Сушком тодї, коли той був ще ред. "Ранка", то се не варта би й згадки. Одначе він тодї вихвалював його. А коли він се зробив з Др-ом Сушком тодї, коли той вступив до соц. партії та став на куди кращім шляху від редактора "К. Ф.", то сего Г-вому нїколи не можна простити.

Се є доказом злої волї редактора "К. Ф." більше до робітничої справи, чим до самого Др-а Сушка.

За короткий мій побут у Вінніпеґу їя пізнав, як тяжко я завів ся "К. Ф.", та яка то радикальна часопись "К. Ф.", а попринього і "У. Г.", котрий йде майже по тій самій лінії, що й перший.

Від тодї я не лише, що перестав читати "К. Ф.", але рівночасно і став його рішучим ворогом. Та жаль менї еще тих тисячів укр. робітників, які не сьвідомо дальше читають "К. Ф.", як я колись читав.

Був я також передплатником і "К. Р.". Читаючи його через кілька лїт в тій вірі, що тота ґазета обнимає всї галузи житя нашого народу, я думав, що поза справами релїґійними "К. Р." щиро служить інтересам фармерів і робітників. Аджеж нераз виливали ся в нїм крокодилячі сльози над недолею робітника. Будучи отже в тім переконаню, що "К. Р." є доброю народною ґазетою, я все старав ся зєднувати йому нових передплатників.

А нинї не лише, що не зєдную "К. Р." нових передплатників, але й самий перестав його передплачувати.

Читаючи "К. Р." через кілька лїт, я почав чимраз більше пізнавати його зміст, та вкінци прийшов до переконаня, що то та просьвіта і християнство, котре ширить "К. Р." не є правдивим. Та й становище нашого духовенства є не то, що неприхильне інтересам робочої кляси, але навпаки, рішучо вороже.

За доказ може послужити лицемірний і нехристіянський зміст "К. Р.", що поза евангелієм в нїчім не уступає "Кадилови"; бракує тільки катол. про повідникам слова божого піти до п. Крата, що-б навчив їх ще дечого, і "вірні" мали-б своє катол. "Кадило".

В послїдних часах почалось нагромаджувати в "К. Р." тільки усякого бруду, що аж гидко його читати. Аж дивно, щоб люди образовані, й до того якісь сьвященики, щось подібного писали, на що хиба може здобутись лише той дїтвак, що безроги пасе. І се має бути просьвітно-християнська ґазета? Темнота, а не просьвіта. Просто денервує чоловіка, читаючи таку "християнську" часопись, котра має всього десять сторін а на них зібрано часом з виїмком Евангелія тільки усякого бруду, що вистарчило-би для "Кадила" і "Вуйка" на цїлий рік.

Читаючи "К. Р." аж жаль робить ся чоловікови, які то злобні і минаючі ся з правдою напасти виписують в нїм наші "духовні" на немилих їм людий.

Навіть від часу до часу накидають ся на провідників робітничої орґанізації, а властиво на редактора "Роб. Нар.", котрого важку просьвітну працю я доперва пізнав підчас мойого побуту в Вінніпеґу і про яку уважаю своїм обовязком згадати хочби кількома словами.

Редактор "Р. Н." працює так щиро і з посьвятою, що нинї "Р. Н." свій успіх може завдячувати єдино тій працї.

Поза тим редактор "Р. Н." давав також поучаючі відчити, працював в драматичнім кружку ім. Винниченка.

Коли редактор "Р. Н." і його дружина брали участь в представленях, галя була все повна людий, а наслїдком того і більше було доходу, та більше гроша вплинуло на фонд "Р. Н.", так як тов. ім. Винниченка дуже часто призначувало дохід з представленя на ту ціль.

(Докінчене буде).

ДАЛЬШІ ЖЕРТВИ НА УКР. РОБ. ДІМ В ВІННІПЕҐУ.

Гемилтон, Онт.

На лїсту ч. 30 зібрано:

Відділ У. С. Д. П.	$37.00
В. Кернац	10.00
М. Попик	10.00
Ів. Литвинчук	10.00
П. Раущкий	6.00
С. Дека	5.00
П. Ковалишин	5.00
Г. Степований	5.00
Он. Дорошенко	5.00
Ст. Батій	5.00
Ів. Пиняк	5.00
С. Дутка	5.00
М. Камінецький	5.00
Л. Лїлїцак	5.00
С. Бриндзан	5.00
М. Єремійчук	5.00
І. Сорочан	5.00
Явдоха Цернюк	5.00
Ів. Зазуляк	5.00
Ів. Филипович	2.00
Ів. Кадук	2.00
П. Репула	1.00
М. Ґудзоватий	1.00
В. Сорочан	1.00
Разом	$150.00

Портедж ля Прері, Ман.

На лїсту ч. 43 зібрав т. М. Княвевич від слїд. товаришів:

С. Павлюк	$5.00
Д. М. Назар	4.00
Н. Джаман	3.00
Н. Сиротюк	2.00
О. Боляховський	1.00
С. Ракета	1.00
Г. Половик	1.00
А. Антрушак	1.00
Ф. Банковський	1.00
Н. Чорній	1.00
Г. Голек	1.00
Йос. Зубряк	1.00
М. Бернат	1.00
П. Савчин	.75
Т. Опанка	.50
Магда Бакуська	.60
П. Угринюк, Вінніпеґ	1.50
Разом	$26.35

ОГОЛОШЕНЄ

Dr D. M. GENOFF

лікар і хірурґ

отворив офіс на 567 Селкирк Евню, в Аврора Блок.

Урядові години від 10 до 11 рано, від 2 до 3 і від 6 до 8, або після назначеня. Др Женоф говорить по українськи.

Телефон: St. John 2614.

НАЙБІЛЬШИЙ ШКЛЯР

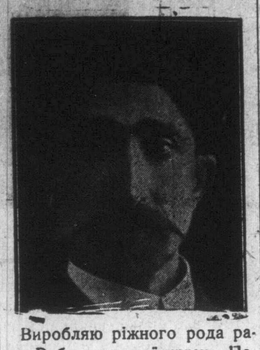

Виробляю ріжного рода рами. Робота першої кляси. Побільшуване фотоґрафій є моєю специяльностию. За роботу ґарантую.

Замовленя з провінції залагоджую найточнїйше.

Великий склад шкла до вікон і зеркал. Цїни умірковані

Н. KOHN.

563 Selkirk Ave Winnipeg, Man.

"УКР. НАР. КАСА ХОРИХ" В ТРАНСКОНҐ, МАН.

дає своїм членам на випадок хороби запомогу по $7.00 через перших 12 тижнїв і половину тої суми через других 12 тижнїв вже після 3 місяців членської приналежности; виплачує посмертного $300.00 після року членської приналежности.

ЖЕНЦИНИ-ЧЛЕНКИНЇ ДІСТАЮТЬ ЗАПОМОГУ В ЧАСІ ПОЛОГОВОЇ СЛАБОСТИ.

Членська вкладка виносить лише 50 цт. місячно.

Інформації і статути можна дістати в льокали "Читальнї ім. Т. Шевченка", де У. Н. К. Х. відбуває свої мітінґи кождого другого четверга вечером, або в секретаря:

Nykola Shmilsky
Box 221, Transcona, Man.

ДОБРЕ ЗНАНА

УКРАЇНСЬКА ГОЛЯРНЯ

містить ся на

142 HIGGINS AVE.

Хто лиш хоче бути по модному обстрижений та старанно оголений нехай зайде до нас. Наша адреса:

142 HIGGINS AVE.

в другім бльоку на полудне від Сіпіарської стації.

Й. Шасталь, властитель.

Український Кравець

Отсим повідомляю усїх Українців, що я переніс свою **Кравецьку Робітню** під ч. **171 Higgins Ave.** (Cor. Maple St.) (коло Сі-пі-яра).

Виробляю мужеські і жіночі убраня по дуже приступних цїнах.

Чищу, прасую і направляю старі убраня.

І. Двораковский, властитель.

171 Higgins Ave. **Cor. Maple St.**

Ріжного рода необроблене і оброблене

ДЕРЕВО

ми достарчуємо такої якости, за яку ви заплатили.

ДІМ ЧЕСНОГО ТРАКТОВАНЯ

Empire Sash & Door Co. Ltd.

Офіс і склад на — HENRY AVE. EAST.
Телефон — M. 2510.

РОБІТНИКИ! ЧИТАЙТЕ ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ СОЦІЯЛІСТИЧНИЙ ДНЕВНИК

"РОБІТНИК"

котрий завжди боронить Ваші інтереси.

Передплата виносить:

На рік	$4.00
На пів року	2.75
На 3 місяці	1.50

Засилайте передплату на таку адресу:

"ROBITNYK"

2335 W. 11th St. Cleveland, Ohio.

ЧИТАЙТЕ І ПОШИРЮЙТЕ "РОБОЧИЙ НАРОД"!

— Перший і Одинокий Український Лікар в Канаді —

Др. Іван Кость Паздрій

отворив канцелярію і медичну лябораторію під ч.:

263 СЕЛКИРК ЕВНЮ. Телефон Ст. Джан 1506 ВІННІПЕҐ, МАН.

ГОДИНИ УРЯДОВІ:
від 2 — 5 по полудни і від 7 — 9 вечером, в четвер від 2 — 5 по пол.

НА ЖАДАНЄ ДАЄ СЯ ПАЦІЄНТАМ ВЛАСНІ ЛІКИ, КОТРІ ПЕРЕВИСШАЮТЬ ЯКІСТЮ ВСЇ ИНШІ.

В лїкарській канцелярії находять ся електричні машини, а в лябораторії поміщене найдосконалїйше средство в хірурґічних дослїдах — Х-лучі (або проміні Рентґена), машина при помочи якої можна бачити внутрености чоловіка.

DR. I. C. PAZDREY
263 SELKIRK AVE., WINNIPEG, MAN.

REPEATER

ДРІБНО І ДЕЛІКАТНО ПОРІЗАНА МІКСТУРА ДО КУРЕНЯ.

Перфектна мішанина якости і лагідности добра так до вашої люльки як і на цигарети.

КУРІТЬ ЇЇ НИНІ

ТИСЯЧІ

$1.000.000 долярів $1.000.000

видає ся денно слухати музики і співу артистів. — Се можна отримати за малі гроші, наколи маєте ґрамофон.

ОБВЕСЕЛІТЬ СЯ МУЗИКОЮ І СПІВОМ НАЙБІЛЬШИХ СЬВІТОВИХ СПІВАКІВ.

Рідна пісня і рідна музика а неменьше і пісні сьвітової слави співаків звенїти-муть у Вашій кімнатї.

І хто тільки любить і відчуває серцем чари рідної пісні і музики, той повинен спровадити собі наш ґрамофон. Усе те, що у кождої людини є найгарнїйшого і найшляхотнїйшого, чим вона живе і дорожить, се дав їй її рідний край. І можливо, що і у Вашій душі час затемнив і напів приспав вже спомини тих чудових пісень, які Вам співала Ваша ненька, коли Ви були ще малою дитиною. Можливо, що у Вашій душі вже тільки остав неясний спомин тих пісеньок, які Ви співали у своїм дитинстві, граючи ся з ровесниками. Може забули ся ті пісні, що розривали Вашу грудь, коли у Вашім серцю стали прозябати перші пупіки щасливої любови...

Усе те пригадає і приведе перед Вашу душу голос нашого ґрамофона.

Те Біджу
15¾ скринка дубова з Великою Трубою, цїна $25.00.
Такий самий і без труби.

КОНЦЕРТ, СПІВ, ГУМОР, ЗАБАВА ДЛЯ КОЖДОГО.

Красний "Колюмбія" Ґрамофон $25.00. Вишлїть $3.00 задатку, решта заплатите як отримаєте ґрамофон $22.00. Додаємо 12 кусників (подвійних плит), 300 голосних голок даром.

НАЙЛУЧШИЙ ВИБІР РЕКОРДІВ.

ХОРОВІ СПІВИ І ДУЕТИ.

Ще не вмерла Україна
Веснівка
Там на горі крута вежа
Ой Потапе джигуне
Вечер на дворі
Повій вітре
Зашуміла березонька
Ой на горі козак воду носить

ГУМОР І КУПЛЕТИ.

Подорож Івана до Америки
Враженя Рогуша в Америці
Кучерявий Марко
Ой не ходи Грицю
Зажурив ся чоловік
І шумить і гудить

СПІВИ З ОРХЕСТРОЮ.

Марселеза
Спів працї
Русский козак
Вальц
Рах, цях, цях
Зеленая рута
Полька Варшавського
Орхестра, Полька
Верховино
Віють вітри

6 плит на обі сторони даємо даром.
Виберіть собі. Хочете більше — кождий рекорд по 90 цт.
ПИШІТЬ ПО КАТАЛЬОҐ:

RUSKA KNYHARNIA

850 Main St. Winnipeg, Man.

Була і буде
ВСЕНАРОДНА ЗАГАЛЬНА КАНЦЕЛЯРІЯ
Заложена 1905 р.
Й. Г. КІММЕЛЬ, краєвий нотар.

Виробляємо всякі урядові контракта старокраєві і тутешні. Виробляємо позички. Асекуруємо від огню. Продаємо шіфкарти до Европи і назад. Пересилаємо гроші до всїх частий сьвіта. Купуємо, продаємо і міняємо лоти, доми і фарми. Колектуємо довги через суд.

СВІЙ ДО СВОГО!

Всяку пересилку перепроваджуємо в українській мові. Адресуйте:

J.G. KIMMEL &Co. 834 Main St. WINNIPEG, MAN

ARCHIVES OF ONTARIO
TORONTO